

Sygn. akt: III U 973/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 września 2013 r. w O.

sprawy z odwołania S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 23.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. P. prawo do emerytury począwszy od 07.05.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

III U 973/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. P. prawa do emerytury podnosząc, że nie udokumentował on 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

S. P. w dniu 7.06.2013r. złożył odwołanie od w/w decyzji, w którym utrzymywał, że w GS (...) w G. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy ciągnika, nieprzerwanie przez 17,5 roku.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie podnosząc, że odwołujący ukończył wymagany wiek 60 lat oraz posiada wymagany staż pracy, jednak na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił wnioskodawcy okresu od 13.04.1973r. do 23.02.1974r. z tytułu zatrudnienia w Kółku Rolniczym w S. z powodu braku świadectwa pracy w szczególnych warunkach oraz okresu od 01.03.1974r. do 30.09.1990r. z tytułu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w G., gdyż

w świadectwie pracy w szczególnych warunkach podane było jedynie stanowisko pracy bez powołania wykazu, pozycji i punktu zarządzenia resortowego.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

S. P. urodził się w dniu (...), podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest zatem art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie sporne pozostawało jedynie czy odwołujący wykazał 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe warunki wymagane do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, w oparciu o cytowane wyżej przepisy, nie były przez organ rentowy kwestionowane.

S. P. w swoim odwołaniu wywodził, że w szczególnych warunkach pracował w Gminnej Spółdzielni (...) w G. przez okres 17,5 roku. Na potwierdzenie powyższego przedstawił świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach datowane na 29.05.2008r. potwierdzające, że był zatrudniony w GS (...) w G. od 01.03.1974r. do 31.05.1998r. i w okresie od 01.03.1974r. do 30.09.1990r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy ciągnika, wymienionym w wykazie Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. – prace kierowców ciągników – wykaz A dział VIII poz. 3.

Wobec zakwestionowania przez organ rentowy przedstawionego przez odwołującego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, zasadniczą kwestią wymagającą przesądzenia w przedmiotowej sprawie było rozstrzygnięcie, czy charakter pracy odwołującego w spornym okresie pozwala na zakwalifikowanie jej jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach bądź szczególnym charakterze.

Na powyższe okoliczności Sąd przesłuchał świadków oraz odwołującego w charakterze strony, przeprowadził też dowód z dokumentów z akt osobowych oraz dokumentów z akt emerytalnych.

Odwołujący przesłuchany w charakterze strony podał, że pracę w charakterze traktorzysty w Gminnej Spółdzielni (...) w G. podjął w roku 1974 i pracował tam do likwidacji zakładu czyli, do roku 1998. Przez kilkanaście lat pracował jako traktorzysta. Woził węgiel, nawozy, eternit, śruty, pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, często w nadgodzinach. Wyjaśnił, że z tego co pamięta to dopiero w lutym 1992r. charakter jego pracy zmienił się i zaczął pracować jako kierowca samochodowy. Przejął wówczas samochód (...) po koledze, który wyjechał za granicę. Odwołujący przyznał też, że był taki okres przed samą likwidacją Spółdzielni, kiedy pracował też jako dozorca.

Zeznania odwołującego w pełni potwierdzili świadkowie A. B. i H. K., którzy pracowali z nim w Gminnej Spółdzielni (...) w G.. Obaj świadkowie zgodnie potwierdzili, że S. P. pracował przez szereg lat w GS (...) w G. jako kierowca ciągnika – traktorzysta, a potem otrzymał angaż kierowcy samochodowego. Świadkowie potwierdzili też, że pod sam koniec pracy w Gminnej Spółdzielni, tuż przed jej likwidacją, odwołujący objął stanowisko dozorecy. Świadkowie nie byli w stanie wskazać konkretnych dat zmian angażu odwołującego z kierowcy ciągnikowego na kierowcę samochodowego,

a następnie na dozorcę. Świadek A. B. twierdził, że odwołujący otrzymał stanowisko kierowcy samochodowego na przełomie lat 92-93 natomiast świadek H. K. kojarzył przedmiotową zmianę na rok 1994.

Sąd zasadniczo dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków. Są one zbieżne, korespondują ze sobą wzajemnie. Świadkowie to osoby obce dla odwołującego, nie zainteresowane osobiście wynikiem przedmiotowego postępowania, pracowali oni z odwołującym w spornym okresie, znali więc dobrze charakter jego pracy. Świadkowie zgodnie podali, że odwołujący przez szereg lat pracował w (...) jako traktorzysta. Świadkowie pamiętali, że po kilkunastu latach charakter pracy odwołującego zmienił się i zaczął on pracować w charakterze kierowcy samochodowego, nie byli jednak w stanie wskazać konkretnych dat, co jest w pełni zrozumiałe z uwagi na znaczny upływ czasu.

Konkretne i nie budzące wątpliwości daty zmian angażu odwołującego, a co za tym idzie charakteru jego zatrudnienia, wynikają natomiast z dokumentacji z akt osobowych, którą udało się Sądowi pozyskać. Z akt osobowych bezsprzecznie wynika, że odwołującemu z dniem 01.03.1974r. powierzono obowiązki kierowcy ciągnika (vide k. 12 a.o.). Wszystkie kolejne pisma, angaże, zaświadczenia również wskazują stanowisko pracy S. P. jako kierowca ciągnika aż do 30.09.1990r. Z akt osobowych wynika, że dopiero z dniem 1.10.1990r. odwołującemu powierzono stanowisko kierowcy samochodowego (vide angaż k. 62 a.s.), które pełnił do 29.11.1995r. kiedy to został przeniesiony na stanowisko dozorczy (vide k. 71 a.o.). Rozwiązanie stosunku pracy w Gminnej Spółdzielni (...) z S. P. nastąpiło z dniem 31.05.1998r. z powodu upadłości zakładu (vide k. 75).

Dokumenty z akt osobowych odwołującego nie budziły żadnych wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i zostały uznane za w pełni wiarygodne. Opierając się na tej dokumentacji, uzupełnionej zeznaniami świadków i odwołującego, Sąd uznał, że praca wykonywana przez S. P. w Gminnej Spółdzielni (...) w G. od 1.03.1974r. do 30.09.1990r. (tj. łącznie 16 lat i 7 miesięcy) tj. praca kierowcy ciągnika, była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dziale VIII pkt. 3 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Nadmienić należy, że powyższe ustalenia Sądu w pełni korespondują ze świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jakie zostało przedłożone przez odwołującego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że S. P. spełnił wszystkie wymagane, cytowanymi wyżej przepisami, warunki do przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący zgromadził na datę 31.12.1998r. 25 lat, 8 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 16 lat i 7 miesięcy okresów pracy w szczególnych warunkach, w dniu 07.05.2013r. osiągnął wymagany wiek 60 lat, a także nie jest członkiem OFE.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał S. P. prawo do emerytury od dnia 07.05.2013r. tj. od dnia, kiedy odwołujący ukończył 60 lat, tego bowiem dnia odwołujący spełnił ostatnią wymaganą przepisami przesłankę wymaganą do przyznania prawa do emerytury.

Stosownie do treści art.118 ust.1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – Sąd, przyznając prawo do świadczenia, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie brak podstaw do obciążenia ZUS odpowiedzialnością za nieprzyznanie odwołującemu prawa do spornego świadczenia już na etapie postępowania przed organem rentowym. Przedłożone przez odwołującego świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach dotknięte było brakami formalnymi. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres, wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego Sąd orzekł na mocy art.118 ust.1a ww. ustawy jak w pkt. 2 wyroku.